

tu, že se veřejnost o jejich robátka do smrti postará a že samy na tom každoročně spíše vyzískají než prodělají. Uviděli bychom mezi vdanými počestnou řevnivost, která z nich přinese na trh nejtučnější dítě. Muži by zacházeli se svými ženami v době těhotenství šetrně, jako teď zachází se svými shřebenými koblami, stelnými kravami a sprašnými sviněmi; a netroufali by si bít je nebo kopat (jak se až příliš často děje), aby snad nepotratily.

Mohlo by se vypočítat ještě mnoho jiných výhod. Tak například přibude několik tisíc mrtvolek k našemu vývozu naloženého hovězího; rozšíří se vepřové a zdokonalí umění dělat dobrou slaninu; té se nám už pomalu nedostává, protože přichází nazmar mnoho selat, která se objevují až příliš často na našich tabulích; a přitom se to maso co do chuti a výtečnosti ani zdaleka nevyrovná dobře živěnému, tučnému dítěti, které usmažené v celku se bude znamenitě vyjímat na hodech u purkmistra nebo na jiné veřejné hostině. Ale to všechno a leccos jiného přejdu, protože usiluji o stručnost.

66 Kdyby bylo v našem městě třeba tisíc rodin, které by byly stálými zákazníky na maso nemluvnat, kromě ostatních, které by si ho možná popřály na trachtacích, zejména svatbách a křtinách, počítám, že by Dublin spotřeboval ročně dvacet tisíc mrtvolek, a ostatek království (kde se bude patrně prodávat poněkud levněji) zbývajících osmdesát tisíc.

Nenapadá mě nic, co by se snad dalo tomuto návrhu vytknout, ledaže by mi dokazovali, že se tím počet lidí v království silně ztenčí. To přiznávám ochotně a byl to vlastně můj hlavní cíl, když jsem tento návrh předkládal světu. Necht' si čtenář všimne, že se svým lékem počítám jedině na naše Irské království a na žádné jiné, které kdy bylo, je či snad někdy bude. /

(přiložil aloys Skoumal)

SWIFT, Jonathan. *Zakletý duch: Výbor z invektiv, pamfletů, dopisů, deníků a bagatel*. Praha:

Odeon, 1967.